

Άγιον 12ήμερο 1940. Γράμμα από το μέτωπο.

Δεκέμβριος του 1940, διανύουμε τις τελευταίες ημέρες. Ο χειμώνας ιδιαίτερα βαρύς. Επικρατεί αφόρητο κρύο και το χιόνι έχει σκεπάσει τα πάντα. Ο πόλεμος μαίνεται εις τις παγωμένες βουνοκορυφές. Τα ελληνόπουλα απωθούν τους επιτεθειμένους εχθρούς της Ελευθερίας μας και σημειώνουν σημαντικές νίκες.

Παραμονές της πρωτοχρονιάς ο γεροΗλίας έχει δίπλα του τα δυο εγγονάκια του την Φωτεινούλα και τον Ηλία και τους διηγείται τα κατορθώματά του από τον μακεδονικά αγώνα δίπλα εις τον ήρωα Πάυλο Μελά και τα μάτια του βουρκώνουν από συγκίνηση και υπερηφάνεια, γιατί συνέβαλε και αυτός εις την ελευθερία της Μακεδονίας μας από τους Τούρκους και άλλους δυνάστες.

Η συμβία του κυρά Φωτεινή με τη νύφη τους Κατερίνα τη σύζυγο του υιού τους Δημητρίου ασχολούνται με τα του σπιτιού, μέρες που είναι. Συγχρόνως επιμελούνται και συντονίζουν και τις άλλες γυναίκες του χωριού οι οποίες ασχολούνται με την περιποίηση των τραυματιών ή με το πλέξιμο της φανέλας του στρατιώτη.

Έξω κρύο τσουχτερό που παγώνει τα πάντα. Η φωτιά εις το τζάκι και το εορταστικό κλίμα ζεσταίνουν τις καρδιές των ανθρώπων. Εις το σπιτικό του κυρ Ηλία η ατμόσφαιρα εορταστική και αγωνιώδης έχουν πολλές ημέρες να λάβουν γράμμα από το μέτωπο. Από τον Δημήτρη και τα εγγόνια ρωτούν και επιζητούν την παρουσία του πατέρα. Ξαφνικά ακούγονται κτυπήματα εις την πόρτα. Ποιος να ήλθε μέσα εις το κρύο και κυρίως τι μαντάτα φέρνει. Ήταν ο ταχυδρόμος του χωριού και έφερε το πολυπόθητο μήνυμα. Ένα γράμμα από τον μαχητή-πολεμιστή Δημήτριο.

Με τρεμάμενα χέρια από χαρά και συγκίνηση, αφού κάθισαν γύρω από το τζάκι, αρχίζει να διαβάζει η Κατερίνα με παλλόμενη φωνή «Ανήμερα Χριστουγέννων 1940.

Από τις παγωμένες βουνοκορυφές της Πίνδου, βρίσκω λίγο χρόνο και απευθύνομαι εις την πριγκίπισσα Φωτεινή, τον διάδοχο Ηλία, την πεπιφιλημένη Κατερίνα και σε εσας σεβαστοί μου γονείς. Οι συνθήκες άσχημες, το κρύο πολικό. Μας ζεσταίνει η αγάπη όλων σας

και η Σκέπη της Παναγίας. Η φανέλα του στρατιώτη απαλύνει τον πόνο και μας προφυλάσσει από τα κρυοπαγήματα. Καθημερινά σημειώνουμε νίκες και απωθούμε τον εισβολέα με το αέρα και την ευλογία της Υπερμάχου Στρατηγού, η γενναία ελληνική ψυχή με το "αέρα" τρέπει σε φυγή τους εχθρούς.

Τις τελευταίες δυο τρεις ημέρες δεν δεχτήκαμε εχθρική επίθεση, έτσι μπόρεσαν οι ιερείς του τάγματος π. Μιχαήλ και π. Παύλος να εξομολογήσουν όσους επιθυμούσαν και σήμερα τέλεσαν τη Θεία Λειτουργία και κοινωνήσαμε των Αχράντων Μυστηρίων. Ξεχωριστή ευλογία και χαρά, να διαλαλείται το χαρμόσυνο μήνυμα εις τις παγωμένες βουνοκορυφές. Συγκινημένοι όλοι ευχηθήκαμε να μη ζήσει η ανθρωπότητα τη φρίκη άλλου πολέμου, να υπερασπιστούμε το δίκαιο της Ελλάδας και ο Άγιος Βασίλειος να φέρει την νίκη της Ελλάδος και να ασχοληθούμε με έργα θεάρεστα και πατριωτικά.

Όπως μου γράψατε εις το τελευταίο γράμμα ο ήρωας του Μακεδονικού αγώνα, ο πολυτραυματίας γείτονας δάσκαλος κ. Στράτος προσφέρει οικειοθελώς και δωρεάν τις υπηρεσίες του εις την εκπαίδευση των παιδιών του χωριού μη εξαιρουμένων της Φωτεινούλας και του Ηλία. Τον ευχαριστώ από καρδιάς.

Τις καλύτερες ευχές για τον νέο χρόνο 1941 για την αγωνιζόμενη Ελλάδα της Ελευθερίας και της Ορθοδοξίας και εις τον καθένα μας ξεχωριστά ότι καλύτερο.

Πολλά πολλά φιλάκια εις τα αγγελούδια μας Φωτεινή και Ηλία, εις την σύζυγο Κατερίνα και σεβαστοί γονείς ασπάζομαι την δεξιά σας Δημήτρης.»

Συγκινημένοι και χαρούμενοι, ευχαρίστησαν τον πανάγαθο Θεό για το πολύ χαρμόσυνο μήνυμα. Το φτωχικό έμοιαζε με μικρό παλάτι. Όλα ξεχάστηκαν κούραση, κρύο και ταλαιπωρία. Σφιχταγκαλιασμένοι Μικροί και μεγάλοι έψαλλαν "τη υπερμάχω στρατηγώ....»

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

День 12-го дня 1940 года. Письмо с фронта.

Декабрь 1940 года, мы переживаем последние дни. Зима особенно тяжелая. Невыносимо холодно, и все завалено снегом. На замерзших горных вершинах бушует война. Греки отражают наступление врагов нашей Свободы и одерживают значительные победы.

канун Нового года старый Элиас держит рядом своих двух внуков, Фотейнулу и Элиаса, и рассказывает им о своих подвигах в македонской борьбе вместе с героем Павлосом Меласом, и его глаза наполняются эмоциями и гордостью, потому что он тоже внес свой вклад в свободу нашей Македонии от турок и других династий.

Симбиоз госпожи Фотеини с их невесткой Катериной, женой их сына Димитрия, в эти дни заняты хозяйством. В то же время они наблюдают и координируют работу других женщин села, которые занимаются уходом за ранеными или вязанием солдатской рубашки.

На улице сильный холод, который замораживает все. Огонь в камине и праздничная атмосфера согревают сердца людей. В доме господина Элиаса царит праздничная и тревожная атмосфера, им предстоит еще много дней, чтобы получить письмо с фронта. У Димитриса и внуков просят и добиваются присутствия отца. Вдруг в дверь стучат. Кто пришел на холод и, прежде всего, какое волшебство он несет? Он был деревенским почтальоном и принес долгожданное послание. Письмо бойца-воина Димитрия.

Дрожащими от радости и волнения руками, посидев у камина, Катерина начинает читать. дрожащим голосом " Сочельник 1940 года.

С замерзших горных вершин Пиндоса я нахожу время и обращаюсь к принцессе Фотини, наследному принцу Илиасу, любимой Катерине и вам, мои уважаемые родители. Условия плохие, холод полярный. Мы согреты любовью всех вас и скепи Панагии. Солдатская майка облегчает боль и защищает от

обморожения. Ежедневно мы одерживаем победы и отражаем захватчиков с помощью воздуха, а благословение Героического Генерала, отважная греческая душа с помощью «воздуха» обращает врагов в бегство.

В последние два-три дня мы не подвергались вражескому нападению, поэтому священники ордена о. Михаил и о. Павла исповедовать желающих и сегодня они совершили Божественную литургию и мы причастились Непорочных Тайн. Особое благословение и радость, пусть радостное послание будет провозглашено на замерзших вершинах гор. Мы все были взволнованы и желали, чтобы человечество не испытало ужаса новой войны, чтобы мы защищали закон Греции и чтобы святой Василий принес победу Греции и чтобы мы занимались благородными и патриотическими делами.

Как Вы писали мне в последнем письме, герой македонской борьбы, травмированный сосед-учитель г-н. Стратос добровольно и бесплатно предлагает свои услуги по образованию детей деревни, не исключая Фотейнулу и Илиаса. Я благодарю его от всего сердца.

Наилучшие пожелания в новом 1941 году борющейся за свободу и православие Греции и каждому из нас в отдельности.

Много- много поцелуев нашим ангелам Фотини и Илиасу, жене Катерине и уважаемым родителям, обнимаю твоего правого Димитриса».

Тронутые и счастливые, они поблагодарили всемогущего Бога за очень радостное послание. Бедный дом был похож на небольшой дворец. Вся усталость, холод и страдания были забыты. Плотнo завернутый

Молодые и старые скандировали: «Я великий воин...»

Миргиотис Панайотис

Математический